

Actus non dicitur factus in præjudicium illius cui principaliter non obstat, sed secundario, pag. 655. n. 17
Actum gerens submittitur legibus & conditionibus iustis, p. 657. n. 57
Actus totus propter excessum non vitatur in divisibilibus, p. 666. n. 205
Actus non dicitur perfectus, si est partim factus, & partim, non, p. 669. n. 253
Administratio, Administrator.
Administratores appellatio denegatur à sententia reddendæ rationis propter odium, quo habentur à jure ob non redditam debito tempore, p. 260
Et in favorem Administrationis reddendæ à jure consideratum, p. 260. n. 24
Administrator condemnati non exhibens rem, in quem executio est faciendâ, compellitur omnis juris rigore, p. 320. n. 93
Administrator aut tutor si nollit exhibere rem domini in qua sit faciendâ sententiæ executio, incarceratur quousque exhibeat, p. 537. n. 53
Administratores si sint contumaces exhibere rem loci pii, quod sit faciendâ sententiæ executio, potest executor compellere, p. 590. n. 165
Administrator condemnatus nomine officii, si non est vitiosus possessor, lite pendente potest respectu suæ personæ executionem impedire, quia comparat tunc ut alius extraneus, p. 589. n. 276
Administrator licet non exprimat actum facere nomine administratorio, tamen si exprimat causam tangentem administrationem, videtur nomine alieno facere, p. 590. n. 187
Administrator seu Captarius ad restitutionem ovium seu vaccarum si opponat executioni, naturaliter aliquas periisse admittendus est, & quæ sufficiat probatio, p. 721. n. 62
Et quid in Caprario qui pro custodia mercedem recipit, p. 621. n. 73
Adriannus VI. Vide Bulla.
Adriannus VI. concessit Carolo V. Imperatori nostro, & ejus successoribus jus præsentandi Episcopos Hispaniæ, quia antea providebantur ad supplicationem Regum, p. 432. n. 236
Advocatus.
Advocatorum error damnatur appellantium conditionaliter, peto hoc & quatenus non concedas, appello, & iudicis non expectata determinatione recurrunt ad Senatum per viam violentiæ, p. 259. n. 2. & n. 6
Advocatus, Licentiatu, Doctor aut etiam Baccalaureus an pro debito civili possit incarcerari, p. 175. n. 74. & 75
Ædificium.
Ædificium post nuntiationem, & præceptum iudicis revocatur eodem privilegio, quo attentata appellatione pendente, p. 263. n. 4
Ægidiana constitutio.
Ægidiana prohibens appellationem in possessorio, intelligitur etiam, ubi aliàs permisa erat, pag. 289. n. 182
Ægidiana constitutio decernit, hodie licere exequi primam sententiam latam super quolibet remedio possessorio etiam appellatione pendente, pag. 451. num. 71
Ægidiana constitutio est coarctata & limitata ad certas causas, & certas personas, p. 451. n. 72
Ægidiana non habet locum nisi in statu Ecclesiastico Sedi Apostolicæ subiecto, p. 451. n. 73
Ægidiana non habet locum inter personas Ecclesiasticas, p. 452. n. 74
Æqualis.
Æquales in dignitate in proprio territorio sibi invi-

cem præferuntur, p. 243. n. 59
Æstimatio, Æstimator.
Æstimatio succedit loco rei, & ipsam repræsentat, p. 613. n. 208
Æstimatio & rei verus valor, ubi evidenter sit probatum, & ab adversario nihil quod enervet verificetur, executor si aliter taxet poterit appellare ex capite iniustitiæ notoriæ, p. 618. n. 30
Æstimatio rei & fructuum in re iudicata quando crescat, p. 626. num. 137
Æstimatio non crescit post fructuum consumptionem, quia tunc debitor non fructuum sed æstimationis, ib. n. 141
Æstimatio rei si sit faciendâ per petitos executor illos quærat, & quæ præ oculis habere debet, ibidem n. 144
Æstimatores nominati semel suscepto negotio compelluntur per executores si recusent taxare, ibidem n. 145
Æstimatores discordantibus in æstimatione, executor compellit partes ad tertium nominandum, vel in defectum ipse executor nominet, ib. n. 146
Æstimatores aut ob imperitiam, inimicitiam, aliamve justam causam possunt recusari, ib. n. 147
Æstimatores recusatis partes compellit executor de idoneis conveniendis, aliàs ipse executor potest eligere, ib. n. 148
Æstimatores petitorum declaratione, auctore, executor, confirmante, non admittitur appellatio suspensiva vel ut ab ipsa executione, ib. n. 149
Æstimatores de materia (qui Alarises dicuntur) à civitate, electorum, & an recusari possint, & ab eorum taxatione & iudicio appelletur, remissivè, p. 627. n. 150

Agens.

Agens ad debitum conditione non impleta & succumbens, poterit illa impleta iterum agere, p. 127. num. 8.
Agere improprie dicitur, qui exceptione utitur, p. 228. num. 13
Agendi tempus an iudex possit limitare, & aliter ponere perpetuum silentium, p. 231. n. 59
Agens sine interesse non auditur, nec à rejectione appellat, 234. n. 90
Agens privilegiata via sententiam contra se reportet, appellat suspensivè, si autem Reus illam reportet, non quia in utroque diversa favoris militat ratio, p. 359. n. 26
Agenti ad eandem rem super qua possessor alteri condemnatus est restituere, non præstatur cautio, quia illius interest ab uno vel ab alio possessore vindicare, p. 572. n. 71
Agenti contra possessorem ad rem quæ alteri jam est per sententiam adjudicata, allegante possessionem transferre in duriorum adversarium, an sit cautio præstanda, ib. n. 74
Agenti interdicto uti possidetis, & succumbenti, volenti postea agere ex nova turbatione contra eundem reum an ei obstat exceptio rei iudicatæ, p. 640. n. 71

Alienatio.

Alienationis immobilium prohibitio, & mobilium permissio, si simul conjungantur, prohibitio ad se trahit permissionem, p. 214. n. 18
Alienatio in fraudem paratæ executionis ex actione personali an requiratur rescissionem, p. 661. n. 113
Alienatio facta cepto iudicio super actione personali, executio fit in tertium possessorem, ibidem num. 114
Alienatio facta dumtaxat in fraudem creditoris, scilicet ante motam litem super actione personali, requirit rescissorium iudicium, ib. n. 115

Alienatione

Alienatione facta in clericum, vel alium, simulatè, ita ut appareat rem non exire de potestate conventi, vel conveniendi, etiam in illum per laicum iudicem fiet executio, ib. n. 117
Alienatione dolosa verificata in tertium fit executio, ib. n. 118.

Alimentum.

Alimentorum sententia non suspenditur per appellationem, p. 199. n. 83
Per absolutionem ab excommunicatione habilitatur quis ad alimenta animæ, quibus erat privatus, ibid. n. 84
Alimenta corporalia non directè sicut alimenta spiritualia vitam præstant directè, ib. n. 85. & 86
Alimento spirituali animam privari, major est dolor; quàm corporali corpus privare, ib. n. 63
Ab alimentorum sententia continente excessivam taxationem an appelletur, p. 222. num. 124. remissivè, & num. 125
Alimentorum præstatio celerem executionem desiderat p. 334. ib.
Alimenta præstare condemnatus, non auditur in prosecutione appellationis, nisi prius solvat alimenta, ib. n. 2
Ab alimentorum sententia prohibetur appellari quoad effectum suspensivum tantum, non quoad devolutivum, ib. n. 2
Alimentario satis consulitur sublata dumtaxat appellatione quoad effectum suspensivum, quo procedunt rationes, quibus ab alimentorum sententia negatur appellatio, ib. n. 5
Ab alimentorum sententia denegatur suspensiva appellatio, non solum quando omnia alimenta petuntur: sed & quando eorum pars tantum petitur, ut vestitus, habitatio & similia, ib. n. 7
Alimentorum à sententia appellatio denegatur, non solum quando proceditur principaliter, sed etiam quando incidenter ad illa actum est, p. 335. n. 8
Alimenta petita à paupere habent privilegium, ut per appellationem non suspendantur, quando petuntur à paupere, secus si à divite in quo cessat ratio prohibitionis & privilegii, ib. n. 9
Alimenta futura temporis petita hoc habent privilegium, ut præstatio non suspendatur per appellationem, secus alimenta præteriti temporis quia jam semel evasit periculum, ib. n. 10
Alimenta futura dicuntur etiam ea quæ debentur à die motæ litis, ib. n. 11
Inter alimenta præterita & futura dispar est ratio, & sic, in istis summarie proceditur, in illis vero non, ib. n. 12
Alimenta quando petuntur officio iudicis, non admittitur appellatio suspensiva, secus quando jure actionis, quia tunc admittitur; ib. n. 13
Quæ distinctio procedit in inope petente alimenta, ibid.
Reprobatur opinio Petri Surdi, ib. n. 14
Alimenta quæ officio iudicis petuntur, jure naturali debentur in petitis jure actionis solum jus civile operatur, p. 336. ib.
Alimenta ut lite pendente præstentur pauperi habenti pro se sententiam, tria requiruntur copulativè, ibid. n. 15
Alimenta quando petuntur jure actionis, iudicium non est summarium sed ordinarium quod datur appellatione, ib. n. 16
In legato pro alimentis agitur jure actionis, ib. n. 16
Alimenta petens, si reportet contra se sententiam negativam potest licite appellare quoad utrumque effectum, ib. n. 18
Alimenta petita vigore contractus, quo fuere promissa ei, cui jure naturali, & officio iudicis debeantur, putà filio, patri & similibus, an à sententia lata pro

illis prædandis admittunt appellationem suspensivam, ib.
Ad alimenta ubi agitur virtute contractus per illam, cui jure naturali debentur pariter appellationem carere suspensivo, defenditur, ib. n. 25
Alimenta deducta in contractum ab eo, cui jure naturali debebantur, non novandi animo, sed potius ad illius corroboracionem, additamentum, & majorem securitatem, & cautionem, non amittunt suum privilegium competens ex officio iudicis, p. 337. num. 38
Ad alimenta quando agitur ex utraque obligatione, una admittens appellationem, alia excludens illam (prout est officium iudicis) hæc illi detrahit, ibid. n. 45
Alimenta quæ iudicis officio debeantur, si in obligationem deducantur, animo novandi officium iudicis competens pro illis (quæ novatio expressè hodie requiritur) evanescit officium iudicis, & remanet sublatum, & sic ex contractu agendum est, & jure actionis, ib.
Alimentorum promissio (cessante novatione) obligationi à lege indictæ accedit accessorie, & ita ejus natura vestitur quoad appellationis prohibitionem, p. 338. n. 45
Alimentorum à sententia diffinitiva prohibita appellatio quoad suspensivum multò fortius prohibita intelligitur ab interlocutoria, ib. n. 46
Ab alimentis ad dotem valere argumentum, plures affirmant, ib. n. 47
Ab alimentorum sententia sicut non licet appellare, ita in causa dotis non licere plures affirmant, quod author nunquam vidit praticari, ib. n. 48
Alimenta in causa dotis an sint pendente appellatione ministranda, vide ib.
Alimentorum à sententia reformatoria appellationi emissæ an sit deferendum, ib. n. 49. remissivè.
Alimenta nimis taxata in eadem sententia, qua quis ad eorum præstationem condemnatur, an admittant appellationem quoad utrumque effectum, ib. n. 50. ubi opinio Avendani reprobatur.
Alimentorum taxatio facta in sententia stat accessorie ad illorum condemnationem, & sic regulatur ab ejus natura quoad appellationis prohibitionem, ib.
Alimentorum taxatio facta in eadem sententia, si admittet appellationem, nunquam potest effugere periculum, quod ex dilacione à jure consideratur, ib. n. 53
Alimenti, seu alimentantis crescente, vel decrescente patrimonio, etiam post factam condemnationem, & taxationem à iudice, an crescant, vel decrescant alimenta, p. 339. & 340. n. 71. remissivè.
Alimentario, seu portionario exigenti annuatim alimenta, aut portionem ab antiquo legitime constitutam, si mota lis super reformatione, quia puta, vel aucta est res super qua portio est constituta, vel alia bona quæsitivæ alimentarius, p. 343. n. 11. quibus casibus potest agi ad reformationem portionis & alimentorum, ib. n. 12. remissivè.
Alimentorum reformatio idem in effectu est, ac si sententia lata fuerit contra alimenta petentem, cui ab hac negativa permittitur appellare quoad utrumque affectum, ib. n. 14
In favorem congruæ aut alimentorum assignatione, inductum est privilegium, & ratio prohibendi appellationem suspensivam, ib.
In favorem alimentarii quod est introductum, non debet in ejus damnum retorqueri, ib. n. 15
Alimentorum privilegium non admittendæ appellationis suspensivæ procedit, non solum quando sententia lata est pro omnibus alimentis præstandis, sed etiam pro aliqua parte ipsorum, p. 344. n. 24

Alimentorum augmenti sententia multo fortius excludit appellationem suspensivam, p. 345. n. 39.
 Alimentarius quamvis consenserit taxationi alimentorum facta per rem iudicatum, semper poterit petere augmentum si reditus decreverint, vel alia iusta causa, ib. n. 40.
 Alimenta crescunt & decrescunt crescente, vel decrescente patrimonio alimentari, vel alimentantis, etiam post sententiam & iudicis taxationem, p. 556. num. 97.
 Etiam si taxationi consenserit, ib. n. 98.
Alternativum.
 Una pars Alternativa alteram declarat, p. 73. nu. 284.
 Natura ejus Alternativi, quod solum remanet in dispositione, attenditur, p. 223. n. 142.
Analogum.
 Analogum per se sumptum fiat pro potiori significato, p. 204. n. 3.
Anima.
 Animarum cura continet magnum periculum, cum sit ars artium, p. 289. n. 172.
Anniversarium.
 Anniversaria & funeraria incerta non considerantur ad valorem fructuum beneficii, p. 604. n. 80.
 Nisi hac emolumenta incerta sint solita locari singulis annis, ib. n. 81.
Appellatio. Appellatus.
 Appellatio, quatenus est defensio, à jure naturali provenit, p. 17. n. 81.
 Appellatio non denegatur excommunicatio, quia est defensio, ib.
 Formalitas, & solemnitas Appellationis est inducta à jure positivo, ib.
 Appellatio est praesidium innocentiae, inventa ad subveniendum oppressis, & corrigendam iniquitatem iudicis, ib. n. 82.
 Deferre, vel non deferre Appellationi, vel abstinere à receptione Appellationis, vel deferri; est quid facti absque adminiculo jurisdictionis, p. 34. n. 211.
 A nimis brevi termino Appellationi non deferentem vim fieri, declarat Senatus, p. 41. n. 277.
 Appellare per viam violentiae, duo sunt repugnantia, si enim Appellare; quomodo per viam violentiae? per viam violentiae: quomodo Appellare? p. 47. n. 331.
 Appellatio est necessaria, ad fundandum recursum per viam violentiae, p. 58. n. 64.
 Et si Appellatio non adest, vel minus legitima, quod remedium sit adhibendum, p. 59. n. 72.
 Appellatio conditionaliter proposita (nisi concedas, &c.) non expectata iudicis interlocutoria, ad Senatuum confugiens regium, quod decretum reportabit, & quomodo consulendus, ib. n. 73.
 Appellare licet etiam excommunicato, uti reo necessario in appellatione, p. 64. n. 151.
 Extrajudiciali appellatione uti non potest excommunicatus, ib. n. 152.
 Deferre, vel non deferre appellationi, non facit jus inter partes, nec quoad iudicem ad quem, p. 67. n. 188.
 A delatione appellationis in via executiva regulariter appellatio est legitima, & quem pariat effectum, p. 69. n. 228.
 Appellatio sui natura supponit iudicem si tamen interponatur à iudice extrajudicialiter procedente, dicitur extrajudicialis, & distincta à judiciali, p. 71. n. 261.
 Appellationis delatio, seu non, est de appendicibus primae instantiae, & ideo ejus statutis, & stylo subjacet, p. 81. n. 7.
 Appellatio est de ordinariis iudicis, & ideo stylus & jus illius, à quo proponitur, est attendendus, ib. num. 8.
 Appellationi in dubio deferendum est, p. 82. n. 31.

Innovare non debet iudex, sed superfedere in executione, ubi est dubium juris, vel facti, an Appellatio teneat, ib. n. 32.
 Delationi Appellationis si patiat dubium, etiam ubi regulariter est prohibita, deferendum est, ib. n. 33.
 Prohibitio Appellationis in possessorio, &c. est limitatio regulæ, & per admissionem in ea in dubio redimus ad eandem regulam, ib. n. 34.
 In Appellatione licet requiratur expressio nominis indicis ad quem; tamen sufficit nomen dignitatis exprimere, ut in exemplis, p. 97. n. 17.
 Appellare licet à repositione, vel delatione Appellationis, quemadmodum à repositione alicujus articuli, p. 101. n. 1.
 Appellare non licet à iudice faciente id, ad quod praecise faciendum compellitur, p. 102. n. 5.
 Appellari non potest à permissione data à iudice requisito per literas alterius, ut in sua jurisdictione aliquid exequatur, ib. n. 6. & 7.
 Appellari non potest ab actu, à quo executio emanat, sicuti nec ab executione, ib. n. 13.
 Appellari non potest, nec supplicari à decreto Regii Senatus vim fieri declarantis, vel negantis, nec alius datur recursus, ib. n. 12.
 Appellari non potest ab executione decreti Regii Senatus, & ejus executore, qui est iudex Ecclesiasticus, cui decretum dirigitur exequendum, ib. n. 13.
 Appellatio à repositione attentatorum non admittitur quoad suspensivum remissivè, p. 103. n. 20.
 Appellatio est licita à revocatione interlocutoriae executioni mandatae, absque causa cognitione facta, p. 109. n. 52.
 Quando Appellatio ab interlocutoria legitima est, commodius remedium est decretum conditionale, seu tertium genus proferre à Senatu Regio, quam simplex violentiae decretum, ib. n. 59.
 Appellatio sequitur executionem & acta; ac ea tantum dicuntur attendenda, quae fiunt post Appellationem aut intra tempus ad appellandum, p. 110. n. 71.
 Appellatio non videtur renuntiata per comparitionem Appellantis coram iudice à quo, gravamen reponi perentis, quia non agit actum contrarium, ibidem n. 80. & 85.
 Appellatio censetur renuntiata per comparitionem Appellantis coram iudice à quo, ib. n. 76. etiam si iudex nihil provideat, ibid. n. 77. declarat ut infra, ib. n. 80. & 81.
 Appellatio non dicitur renuntiari per comparitionem Appellantis si comparitio admissa non fuerit, p. 111. num. 83.
 Appellatio quando censetur per comparitionem renuntiari, vide plures casus remissivè, ib. n. 84.
 Appellans comparens coram iudice à quo ad intimandum decretum conditionale, non renuntiat Appellationi interpositae, nec facit actum praedicti, ib. n. 86.
 Appellans sicut in multis casibus potest tacite appellationi renuntiare, ita & ejus procurator, licet expressè non possit, ib. n. 96. & 101.
 Appellatio est legitima ab Episcopo visitante exemptum, p. 116. n. 35.
 Appellatio legitima suspendit effectum sententiae, & jurisdictionem etiam in sententia secum habente executionem, ib. n. 39.
 Appellatio, ubi extrajudicialiter apponitur, suspensivo effectum caret, p. 121. n. 19.
 Appellatio à merè interlocutoria sententia omni jure prohibita est, p. 138. n. 2.
 Appellatur de jure canonico non solum à diffinitivae vim habente sententia, & damnum irreparabile continente, aut causa principali praedicta, verum etiam à merè interlocutoria, ib. n. 3.

Hodie attenda dispositione Conc. Trid. sess. 24. de reform. c. 20. non Appellatur à merè interlocutoria, sed ad diffinitivae vim habente, damnum irreparabile continente, vel praedictum gerente causa principali, ibid. num. 4.
 Idem in causis criminalibus disposuit Conc. Trid. sess. 13. de reforma. c. 1. in fin. ib. n. 5.
 Appellare non licet de jure civili, & regio ab interlocutoria, nisi à diffinitiva, & diffinitivae vim habente, vel damnum irreparabile continente, ib. n. 7.
 Appellatio interposita ab interlocutoria vim diffinitivae habente, vel damnum irreparabile continente, vel praedicta causa principali non sit delata, processus trahitur ad Senatuum permissu legis Regiae dictae, ib. n. 8.
 Appellare non licet à citatione valida verbali, etiam jure civili, ib. n. 9.
 Appellare non licet à citatione virtute rescripti emanata, sed praecise citatus tenetur per se vel per procuratorem comparere, suas exceptiones allegando, ib. n. 10.
 Appellatio à citatione reali non datur saltem quoad effectum suspensivum, ib. n. 12.
 Alia est Appellatio à captura, alia à praeccepto de capiendo, quod est ipsa citatio realis, ib. n. 12.
 Appellatio nullatenus erit admittenda à praeccepto de capiendo, seu incarcerando, ad effectum suspendendi executionem ipsius, ib. n. 13.
 Appellatio si reum relaxaret à captura, frustratorium esset, carceres adificare, p. 139. n. 15.
 Appellatio datur à malè formata inquisitione, videlicet, in casu, quo non debuit formari; secus est si ex capite ignorantiae malè formata dicatur, à qua non Appellatur, ib. n. 18.
 Appellare licet à citatione civili continente breviorum terminum, quam oportebat concedi, ib. n. 19.
 Appellare licet à citatione verbali vel civili peremptoria, qua dilationes abbreviantur, ib. n. 20.
 Appellare licet à citatione verbali facta ad locum non tutum, ib. n. 21.
 Appellare licet à citatione reali vel captura, quando captus ducitur in locum suspectum, & non tutum, ib. n. 12.
 Appellare licet à citatione verbali, à non citando, veluti quando delegatus cognoscens virtute rescripta contra unum in eo contentum, citat alium non contentum, etiam virtualiter, ib. n. 23.
 Appellare licet à iudice non admittente legitimas exceptiones, ib. n. 24.
 Appellatio admittitur in articulo praedicta, quando contingit sive in litis processu, sive in executione, p. 141. n. 48.
 Appellatio licita est à non admittente exceptione defectus mandati, ib. n. 55.
 Appellatio licita etiam ab interlocutoria, qua declaratur, tutorem esse vel non esse legitimum, ib. n. 56.
 Appellare licet à declaratione iudicis dicentis aliquem esse heredem, vel non, cum beneficio legis inventarii, aut sine eo, ib. n. 57.
 Quod intellige in sententia, quae incidenter hoc declarat, ib. n. 57.
 Appellatio licita à sententia, qua iudex incidenter declarat, testamentum, vel instrumentum, vel processum vel actum nullum, etsi principaliter declaratur, dicitur diffinitiva, ib. n. 58.
 Appellatio legitima à declaratione ordinarii declarantis in provisione beneficii seu capellaniae proximioribus consanguineis conferenda ex ipsa fundatione, non esse oppositorem propinquirem, vel in eo non adesse qualitates requisitas à fundatore, & non delata, vim fieri Senatus Regius declarat, p. 142. num. 69.
Salgado de Procet. Reg.
 Appellationi interposita à denegatione copiae actorum si non deferant, iudex vim facere declaratur, ibid. num. 60.
 Appellatur licite à sententia, qua exceptiones oppositae à tutore nominato ad se excusandum rejiciunt, eique non deferens iudex vim facit, ib. n. 63.
 Appellare an liceat à nominatione tutelae, remissivè, ib. n. 66.
 Appellatio an licita sit ab exceptionibus oppositis remissivè, ib. n. 67.
 Appellans à rejectione exceptionis tenetur eam justificare, & probare, aliàs gravamen non iudicatur, ib. num. 69.
 Appellatio dicitur justificata à denegatione induciarum deliberatoriarum, p. 143. n. 71 à denegatione copiae actorum communium, ib. n. 72.
 Appellatio legitima dicitur à processu ad ulteriora per iudicem recusatum, & justificata, licet causa recusatationis probatae non sint, ib. n. 73.
 Appellatio justificata dicitur à rejectione exceptionis oppositae & in continenti ejus probatione oblata, ibid. num. 74 & 75.
 Appellatio interponitur non solum à rejectione exceptionis, verum etiam non admittente ejus probatione, ib. n. 76.
 Appellatio justificata dicitur à rejectione exceptionis peremptoriae, cujus probatio in continenti oblata fuit, ib. n. 77.
 Appellatio à rejectione exceptionis cujus probatio oblata fuit, suspendit, devolvit, & attentata inducit, ib. num. 78.
 Appellatio non erit legitima in casibus, quibus in arbitrio iudicis est; exceptionem oppositam reservare, licet ejus probatio in continenti offeratur, ibid. n. 80.
 Appellatio interposita à gravamine illato juris praesumptione, puta, à sequestro etiam non expressa causa legitima & justificata est, ib. n. 84.
 Appellatio interposita causa probabili, & verosimili, legitima est, p. 144. n. 85.
 Appellatio legitima est à rejectione exceptionis recusationis, & à processu ad ulteriora recusatione opposita facto, ib. n. 86.
 Ab articulo praedicta causa principali licita est Appellatio, ib. n. 92.
 Appellatio licet ab arbitris juris, ib. n. 95.
 Appellatio à decreto negativo torturae licita an sit, & non deferre, vim fieri declaratur, p. 145. n. 104.
 Appellare non licet à decreto negativo torturae, resolvitur à nonnullis, ib. n. 106.
 Appellare licet à decreto negativo torturae pro veteri opinione, resolvit Author, ib. n. 108.
 Appellatio omni jure licita est à quibuscumque interlocutoris respicientibus merita causa, & negotium principale, ib. n. 109.
 Appellatio à torturae decreto interposita tempore executionis, quo ad notitiam pervenit condemnati an suspendat, affirmant nonnulli, ib. n. 110. & contrarium Author, ib. n. 111.
 Appellatio à comminatione torturae licita est, ibid. & n. 112.
 Appellatio legitima à sententia interlocutoria, qua secum trahit paratam executionem de jure est, ibid. n. 113.
 Appellatio legitima à sententia excommunicationis per decretum interlocutorium prolatae, ib. n. 114.
 Appellatio legitima à sententia, qua pronuntiatur super compromittendo vel non ex forma statuti, ibid. n. 114.
 Appellatio ab interlocutoria gravamen continente reparabile, si tamen cum difficultate magna reparatur, p. 146. n. 115.